

Lovforslagets Paragrafer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling fattes til Forhandling under Et.

Ordføreren (Tauber): Udvalgets Flertal stiller sig med Hensyn til denne Sag paa samme Maade som tidligere, og jeg kan derfor i det Hele taget henvisse til, hvad der derom er udtalt i Betænkningen. Da Thinget sluttede sig dertil ifjor, tillader Udvalgets Flertal sig at forudsætte, at det vil indtage den samme Stilling til Lovforslaget iaar. Udvalgets Flertal har derefter stillet et samlet Ændringsforslag til hele Lovforslaget, hvori det har optaget, hvad det kan anbefale Thinget at gaa ind paa. Jeg skal nu kun omtale de enkelte Punkter, hvor Udvalget har indtaget en noget særegen Stilling, eller som omhandle Punkter, som Udvalget ikke har ment at kunne gaa ind paa. Det første Punkt i Betænkningen, som jeg skal omtale, er Nr. 8, der dreier sig om Eftergivelse af Forpagtningsafgiften af Hovedgaardene Fauerholm og Trollesminde. Her var der ifjor foreslaet, at Afgiften skulde nedsættes for disse to Forpagteres Bedkommende tilfammen med 17,250 Kr. Men uagtet Thinget tog denne Beslutning ifjor ved 2den Behandling, har den ærede Minister dog ikke blot undladt at opkræve det paa-gældende Beløb, men er endogjaa vedblevet at lade dem paadrage sig yderligere Restancer til et samlet Beløb af 10,350 Kr., saaledes at der nu resterer 16,000 Kr. for Fauerholm og 11,600 Kr. for Trollesminde, og dette samlede Beløb foreslaar den ærede Minister eftergivet. Dette kan Udvalgets Flertal ikke gaa ind paa. Smidlertid maa man dog for disse to Gaardes Bedkommende indrømme, at der kan være en vis Grund til Eftergivelse, skjøndt mindre end den, Ministeren har foreslaet, og dersom det kan bevirke, at den øvrige Del af den resterende Forpagtningsafgift bliver indbetalt, saa vil Udvalget ved 3die Behandling kunne gaa ind paa et Forslag om, at der bliver eftergivet i Alt omtrent 20 pCt. af Pengeafgiften for de 3 Aar, som her er Tale om. Det Forslag, Ministeren har stillet, gaar ud paa en Eftergivelse af imellem en Trediedel og Halvdelen af Pengeafgiften. Udvalget kan som sagt kun gaa ind paa en Nedsættelse af omtrent 20 pCt. af Pengeafgiften, og det kun, som jeg før hittede, dersom det øvrige Beløb da vil komme ind; thi skal man være nødsaget til alligevel at lade en stor Del af Beløbet henstaa usgjort, finder man ingen Ansvag til nogen Eftergivelse, saa maa heller Retfærdigheden sse Syldest. Det er det

Standpunkt, hvorpaa Udvalget vil kunne stille sig overfor disse to Gaarde; jeg antager, at en Overenskomst, gaende ud derpaa, vil kunne finde Sted med Udvalget mellem 2den og 3die Behandling. I Forbindelse hermed skal jeg omtale et beslægtet Spørgsmaal, der angaar to Forpagtergaarde under Sorø Akademi: Nordruplund og Mørup. Med Hensyn til disse to Gaarde kan Udvalget ikke stille sig paa samme Maade som ved de to før nævnte; Udvalget finder ingen Ansvag til at gaa ind paa nogen Nedsættelse af Forpagtningsafgiften. Den ene af disse Gaarde, Nordruplund, har allerede for ganske faa Aar siden faaet en meget betydelig Nedsættelse i Forpagtningsafgiften paa en noget eiendommelig Maade, idet man tillod den hidtilværende Forpagters Enke at fratænde sin Forpagtning og overdrage den til sin Sviger søn, den nuværende Forpagter, som da fik en meget stor Nedsættelse, nemlig af 25 pCt. af den samlede Afgift, saavel i Korn som i Penge, idet Afgiften var 32 Kr. pr. Tønde Land, men nu blev 24, medens vel at mærke Kornpriserne vare noget højere end nu. Dette hoad angaar Nordruplund. For Mørups Bedkommende er noget Lignende foregaaet, hvilket fremgaar af Statsrevisionens Betænkning og af Landssthingsudvalgets Bemærkninger desangaaende. Det vil ses, at ved Fornjelsen af Forpagtningskontrakten om Mørup Hovedgaard var Renten fastsat saaledes, at Renten af det i sin Tid til Drøening stiftede Laan bortfaldt. Dette Laan var 23,630 Kr., og Renten af det blev saaledes ført til Afgang, og den svarede til en Nedsættelse i Forpagtningsafgiften af 6 pCt., nemlig 1,400 Kr. Disse to Forpagterne have altsaa i den allerjævneste Tid faaet en saa stor Nedsættelse i Forpagtningsafgiften, som man endog blot fra et Billighedsstandpunkt maa anse for paa-sende. Flertallet vil derfor for disse to Gaardes Bedkommende ikke gaa ind paa nogen Nedsættelse, men maa opfordre den høitærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet til at gjøre sit Krav gjældende overfor Forpagterne. Til Uskerød Klædefabrik er der begjæret et meget betydeligt Beløb til en Række omfattende Foranstaltninger, der andrage i Alt ca. 100,000 Kr., nemlig 99,900 Kr., hvoraf dog i forrige Regnskabsaar noget over 29,000 Kr. ere førte til Afgang. Her dreier det sig altsaa kun om noget over 70,000 Kr. Det vil erindres, at i Fjor vedtog dette Thing, at naar man skred til en saa betydelig Udvidelse af denne Fabrik, burde der ogsaa sørges for, at Fabriken blev i Stand til at præstere en større Produktion. Dertil slut-